

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

29 OKTOBER 1990

ONTWERP VAN DECREET

bestuurlijk beleid

ADVIES

van het Rekenhof

REKENHOF

N 14 J 542.047 BI

Brussel, 29 oktober 1990

Mijnheer de Voorzitter,

Betreft : uw vraag om advies d.d. 24 oktober 1990 in verband met de artikelen 38 en 60 van het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid.

Hierbij zendt het Hof U het advies waar U om verzocht in uw in rand vermeld schrijven.

Het Rekenhof :

Op last :

De Eerste Voorzitter,

De Griffier,

J. VAN de VELDE

F.VANDENHEEDE

Aan de heer Voorzitter van de Vlaamse Raad

Zie :

395 (1989-1990)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Advies van de Raad van State
- Nr. 3 : Amendementen

ADVIES VAN HET REKENHOF M.B.T. ARTIKEL 38 VAN HET ONTWERP VAN DECREET BESTUURLIJK BELEID.

Inzake het aan zijn advies onderworpen artikel 38 van het decreetsontwerp bestuurlijk beleid wijst het Hof op de tegenspraak^{*} tussen het bestaan van het Sportfonds als budgettair fonds en het beheer ervan door een instelling van openbaar nut in oprichting, genaamd BLOSO.

Uit het ontwerp-decreet van uitgavenbegroting voor het jaar 1991, afdeling I, begrotingskredieten (Vlaamse Raad, stuk 8 (1989-1990) - Nr. 1, p. 50), uit de administratieve begroting (ibidem, p. 140) en uit het ontwerp-decreet van middelenbegroting (Vlaamse Raad, stuk 7 (1989-1990) - Nr. 1, p. 13, art. 06.13.02) zou men de bedoeling kunnen afleiden om, met toepassing van artikel 19 van de comptabiliteitswet, het Vlaams Sportfonds te laten fungeren als variabel krediet of begrotingsfonds. Zulks kan slechts uitwerking krijgen op voorwaarde (a) dat het decreet d.d. 31 mei 1989 houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds wordt bevestigd als organieke regeling van een begrotingsfonds in toepassing van artikel 19 van de comptabiliteitswet¹, en (b) dat conform artikel 8 van dit decreet de Vlaamse Executieve de datum van inwerkingtreding ervan bepaalt.

Pas indien beide voorwaarden zijn vervuld, kunnen ten laste van het fonds op bevel van de bevoegde Gemeenschapsminister door de rekenplichtige uitgaven worden verricht d.w.z. ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Gezien de middelen van het Vlaams Sportfonds in deze veronderstelling een geïntegreerd deel van de begroting

¹Cfr. voorontwerp programmadecreet, art. 16.

van de Vlaamse Gemeenschap vormen, komt het logischerwijze niet aan de Raad van Bestuur van het BLOSO of de dagelijkse leiding toe hierover te beschikken, dit in tegenstelling tot wat het gestelde in artikel 36, § 2, 11, van onderhavig decreetsontwerp zou laten vermoeden. De genoemde instanties beheren en besteden slechts de aan de rechtspersoon toekomende, en aldus van de centrale algemene begroting van de Vlaamse Gemeenschap afgescheiden middelen.

Indien de bedoeling bestaat de ontvangsten die bij decreet van 31 mei 1989 aan het Vlaams Sportfonds werden geaffecteerd, toch te laten beheren en besteden door het BLOSO, dienen zij rechtstreeks aan deze instelling te worden toegewezen en kan het Vlaams Sportfonds worden afgeschaft. Dit heeft voor gevolg dat de bedoelde middelen niet via de middelen- en algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap zullen transiteren. In deze omstandigheid verdient het aanbeveling de in het decreet van 31 mei 1989 beschreven geaffecteerde ontvangsten expliciet en in coördinatie met de overige ontvangsten van het BLOSO, op te nemen in artikel 38 van het ontwerpdecreet bestuurlijk beleid². Een en ander impliceert dat ook de decretaal aan het Vlaams Sportfonds toegewezen opdrachten in het BLOSO worden geïncorporeerd³.

Het Hof wijst erop dat een zulkdanige volledige integratie van de oorspronkelijk aan het Vlaams Sportfonds toegewezen ontvangsten in de globale middelen van het BLOSO de facto de in artikel 4, § 2, van het decreet d.d. 31 mei 1989 beoogde beperkingen inzake de aanwending van deze middelen verhindert. Zo men deze beperkingen in de schoot van het BLOSO wenst te handhaven en de oorspron-

² Art. 38, 6, vervalt dan als dusdanig.

³ Art. 36, § 2, 11, vervalt eveneens als dusdanig.

kelijk aan het Vlaams Sportfonds toegekende ontvangsten zou willen voorbehouden voor bepaalde categorieën van uitgaven, kan zulks worden gerealiseerd door in onderhavig ontwerp-decreet (art. 38) regelen te voorzien tot interne affectatie van bepaalde ontvangsten aan bepaalde uitgaven in de begroting van het BLOSO. Het "sui generis"-karakter van deze openbare instelling laat toe dat een dergelijke bepaling zou worden ingeschreven in het oprichtingsdecreet, zonder dat hiervoor afbreuk dient te worden gedaan aan de wet van 16 maart 1954.

ADVIES VAN HET REKENHOF M.B.T. ARTIKEL 60 VAN HET ONTWERP VAN DECREET BESTUURLIJK BELEID

- Artikel 32 septies, § 1

Het Hof wijst erop dat de N.V. Vlaamse Milieuholding middels de hem lastens het Mina-fonds verleende trekingsrechten (in het kader van de overeenkomst van 20 december 1939 tussen het Vlaamse Gewest, enerzijds, en de GIMV, anderzijds) blijkbaar in eigen naam in het Kapitaal van de bedoelde vennootschap zal participeren, wat met zich brengt, dat het Vlaamse Gewest aldus slechts op indirecte wijze in het kapitaal van die vennootschap kan deel nemen.

Inzake de eigen inbreng van de Vlaamse Milieuholding die voorzien is in artikel 2 van de genoemde overeenkomst, en daarbij in acht genomen door de GIMV de enige aandeelhouder is in die Milieuholding, vestigt zijn College er bovendien de aandacht op dat het kapitaal van de GIMV met volledig in handen is van het Vlaamse Gewest.

- Artikel 32 septies, §2

Met betrekking tot de bepaling van artikel 32 septies, § 2, 2 , waarin aan de in § 1 bedoelde vennootschap de financiering van de investeringen wordt toevertrouwd, verduidelijkt het Hof dat die financiering in werkelijkheid zal gebeuren via kapitaal in te brengen door de Vlaamse Milieuholding (dat hoofdzakelijk uit trekkingsrechten lastens het Mina-Fonds kan bestaan), door private kapitaal inbreng en via ontleningen op de kapitaalmarkt.

- Artikel 32 octies; §1

Ten slotte wijst het Hof erop dat het toepasbaar maken van de overheidsopdrachtenreglementering in privaatrechtelijke overeenkomsten en zoals voorzien in artikel 82 octies, § 1.3, van de wet van 26 maart 1971 tot interpretatie- of bevoegdheidsproblemen aanleiding kan geven.